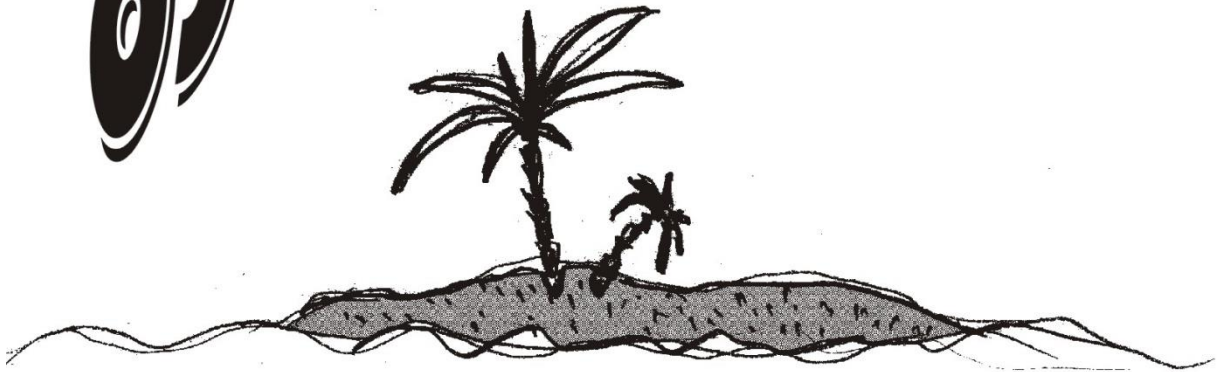
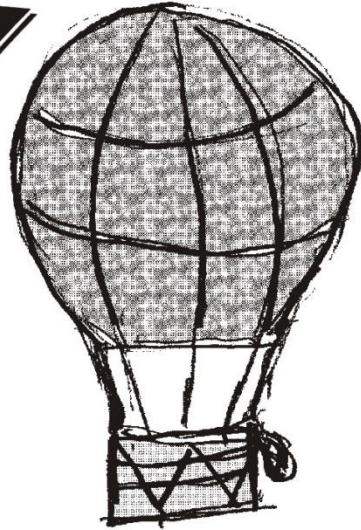

TAJUPLNÝ

OSTROV

DRAČICE 2017

Den 1. – sobota 1. 7. 2017

Ahoj, tak jsme tady zas. Letos znovu opět jsme spojení s malýma. Jako každý rok museli všichni všechno dodělat. Museli jsme postavit hřiště, které se Ádovi a Fílovi vážně povedlo. Justa, Zuzanka, Zvíře a Jirka báječně umyli latríny a Skříťa a Rác vykopali nejúžasnější vsakovačku všech dob. Táborníci byli rozděleni do 4 týmů. Kapitáni jsou Fíla (červená), Áňa (zelená), Adam (modrá) a Eší (žlutá), která se na 1. den bohužel nedostavila. Malí se seznamovali formou hry a velcí hráli volejbal (krom Fíli, který „tančil“). Malá vsuvka: Taky byla večere. Rohlík s máslem a nastrohaným sýrem a rajče a okurka. Potom

jako vždy zuby a spát! Čau, ahoj.

PS.: „Ta větev je suchá, Hanzi!“

Justa, Fíla, Krtek, Áďa, Áňa, Zuzka

Den 2. – neděle 2. 7. 2017

Přežili jsme první mrazivou noc! Teploty dokonce klesaly i pod 15°C!! Ale, ráno nás probudil líbezný hlásek Kreklíka, který narušil rozbouřený hlas Dejva. K snídani jsme měli skvěle nakrájenou vánočku a skvělé kakao od Ády a Justa všemu povzbudivě přihlížela! Fíla si zrouchl postel! Na prezenčku týmů přijela i Eší. Loupání brambor k obědu přerušila hra jednotlivců. Ta spočívala v tom, že jste si museli dát gumový kroužek na hlavu, volejbaláky pod ruce a baseballový míč mezi kolena. Po této hře byla výborně vymyšlená Kreklíkovo etapa. Hráli jsme na hřišti, kde proti sobě hrály dva týmy a musely odhazovat věci na vedlejší půlku. A...máme 1. zranění. Chtěli oslabit Eší! A aby toho nebylo málo, následovala další hra jednotlivců. Přenášeli jsme dřevěné kolíky z jedné strany na druhou a pak jsme postavili věž. Nikoho nezajímá, kdo vyhrál. Následoval nejbáječnější obídek. Vepřové kostky a brambůrky. Po obídku byl polední klid. Ale...malý si musely najednou vyrábět stolečky a židličky, takže klid nebyl. Další etapa byla mimo tábor. Museli jsme dojít na soutok a odtud jsme museli přenést balón. Pinkali jsme do balónků až k táboru. Což Fílovi nešlo. Ale popral se s tím! Abychom se nenudili, rozdál nám Kreklík logickou hádanku, která představovala pro Adama velkou překážku. Během toho malé a některé velké děti odešly na pískovnu, obratem se vrátili, kvůli přicházejícímu dešti, který nepřišel. Aby toho nebylo málo, tak byla další hra jednotlivců. Měli jsme složit puclíky. Justýnka byla první! Pak bylo volno a večere, ke které byl chléb s rybičkovou. Následoval táborák, písničky, nevšední představení a Šiša není mafián! Zuby, nástup a spinkat.

PS.: Po mnoha letech známe smysl hlídek, dík Dejve!

PPS.: Hláška dne: Lezou krysy z kanálu.

PPPS.: Děcka neumí zpívat písničky!

Čau, Ahoj: Justa, Fíla, Áňa, Áďa, Eší, Zůza, Krtek

Den 3. – pondělí 3. 7. 2017

Kvůli střevním potížím nás dnes Lux vzbudil až v 8:45. Místo rozcvičky jsme si dali aerobik se slečnou Zaňákovou. K snídani jsme dostali naši oblíbenou pochutinu se zkomoleným názvem MÁSLMED. Když začalo pršet, šli jsme na etapu, která spočívala v dopravení Smitha do tábora. Tuto etapu prohrála Anička, protože nenapsala příběh, podle kterého jsme se měli dostat na místo určené. Fíla, i přes obrovskou, megalomanskou snahu, nebyl první, o pouhé 4 vteřiny. Poté následovala nevýrazná a nepodstatná sváča, chleba se sýrem a okurkou. Další etapu, stavění chýše, si užili opravdu

všichni, akorát Anča byla naštvaná a nikdo neví proč. Ze stavbařské práce nás vyrušilo friko a koblihy. Posilnění obídkem jsme se vrátili k práci, ale ta byla opět přerušena hlasem pana Krekla. Měli jsme rozdělát oheň pomocí přírodních surovin. Tato hra se nečekaně prodloužila na 3 hodiny. Když už se většina týmů chystala skončit, když tu náhle Adam zhotovil první pomůcku (pozor strojař!). Nikomu se to nepovedlo. Opravdu nikomu, Hanzi! K večeri byly na ohni dělané špekáčky a vuřtíky. Poté jsme si šli zahrát volejbal, který stál za to! Díky Parkúristo! A pak nástup, zuby a spát.

PS.: Zuzanka, Káťa a Adam zasadili řeřichu.

PPS.: Chvátáme, je nám zima.

Justa, Fíla, Eší, Zůza, Áňa, Áda

Den 4. – úterý 4. 7. 2017

Dnes nás neobvykle vzbudil Dejv. Rozcvička trvala opravdu dlouho a né všichni jí zvládli. Následovala perfektní snídaně připravená perfektním týmem. Hned po nástupu jsme se vydali na naší první dlouhou etapu, kterou né všichni zvládli. Prošli jsme se až na pomník na Hutí. Anička se jen marně snažila dohnat Knitticha na Honzovo kole, který do tábora nabral opravdu smrtící tempo. Tuto etapu vyhrála neobvykle Eší. Znaveni ze 4 hodinové cesty jsme se začali točit a házet věci kolem sebe. K obědu jsme papali ČÍNU. Z Asie jsme se přesunuli k našim nedodělaným chýším, ale však brzy jsme opět byli povoláni do tábora (jen Eší to ignorovala). Následně jsme se dozvěděli zpočátku nemilou avšak později velice supr zprávu – zumba. Na té nejvíce válel Adam následovaný rozjetým Šišou. Po zumbě se půlka šla mýt a půlka jíst (známe své priority). U Čechalů jsme měli jediný zákaz a to dát si jídlo. Všichni kromě Eší to pochopili (si myslíš, že když jsi dospělá, že si můžeš dát hranolky nebo co?!!!). Eliško, ty jsi nás tak vytočila, že jsme zapomněli napsat jednu etapu, která spočívala v přepálení provázku pomocí křesadla nově získaného v předchozí etapě. Neočekávaně vyhrál Fíla. Vztek už nás přešel, tak se zase vrátíme do doby po

zumbě. Vytancovaní jsme doplnili energii buřtgulášem. Po večeři jsme se přesunuli na volejbalové hřiště, ze kterého jsme následně udělali pohřebiště chroustů. No...a to je tak všechno.

PS.: Dneska nebudem psát PS.

Áňa, Zuzka, Áda, Venca

Den 5. – středa 5. 7. 2017

Dnešním ránem jsme se doslova protančili. Zumba nás včera natolik nadchla, že jsme jí začali praktikovat i na rozcvičce. Snídaně byla opravdu výjimečná, podával se chlebča se šunkou, která byla nejkulaťoulinkatější. Následně jsme uzemnili kolíky na místo, kde by stín měl ukazovat 12 hodin. Strč prst skrz krk. Vyhrála Eší. Pak jsme se vrátili ke stavění chýšovitých chýší. Antikotočerepavinovikovičová. Nastal čas oběda, rychlí jedinci měli k znamenitému guláši kolínka a zbytek se spokojil s rýží. Mezitím někde jinde šel nejkulaťoulinkatější pštros s pštroscí a pštrosáčaty do Pštroscic. Konečně byl zase opět dlouhý polední klid, maserské kurzy jsou v kurzu. Namasírovaní jsme se vydali na pískovnu sbírat očíslovaná víčka. Moc se to nepovedlo, vid' Luxi. Poté Tadeáš pohřbil své oběti do písku. Pak klasika – Čechalů a do tábora. Naplnění svými touhami jsme šli dokončit baráčky. K večeru nastal kolaps počasí a my jsme se schovali do stanů a do hangáru. Někdohrál aktivity, někdo na

ukulele, někdo koal s Marťou. V tom nás vyrušil hřmotný hlas Martina a my jsme spěchali na zoubky a spát.

Áňa, Áda, Zuzka, Krtek, Káťa, Eliška

Den 6. – čtvrtek 6. 7. 2017

Dnešní den byl v režii Hanze. K snídani byl chleba se vším možným. Po nástupu Kreklík postříkal Krтка, až zbělal. Zcela postříkaný Krtek se chtěl pomstít, ale při pohledu na Honzu si to okamžitě rozmyslel. Už čtvrtým dnem doděláváme domečky. Další hra jednotlivců byla zábavná, běhali jsme po lese a obkreslovali Hanzovy výtvary. Asi na 96% vyhrála Anča. Poté jsme si pošmáklí na smažáku a bramborách. Přeplnění jsme ulehli pod strom. V polovině našeho ležení jsme byli sadistickými metodami přinuceni jít na pískovnu. Kde si kloučkové pohráli, a byla zahájena vodní etapa, která spočívala v postavění lidské pyramidy. Vrátili jsme se do tábora a vedoucí konečně zhodnotili naše příbytky. Přestože Adamův tým splnil všechna zadání, vyhrál Fílův tým, který nesplnil ani jedno. Vzhledem k tomu, že hodnotilo více lidí tak Kreklík neměl velkou moc, a tak Eliška skončila až druhá. Páč byl k obědu smažák, tak jsme museli všichni s průjmem na latríny v tomto duchu se nesla i naše další etapa. Na začátku lesa seděla naše hajzlbabča (Lucinka Peterková). V naší tajuplné cestě na záchod nás zastavoval průjem, lord hoven, samoser,

tornádový průjem nebo také RNDY průjem. Po vykonání našich potřeb jsme si zase opět dali smažák tentokrát v rohlíku. Starý mazák Fíla přemluvil vedoucí, abychom šli znova na pískovnu. Tady se koupala i Zuzka, která se vůbec koupat nechtěla (už fakt smrděla). Když už Zuzka konečně nesmrděla, tak jsme se vydali k Čechalům. Do tábora jsme se vrátili až na druhou večeři volejbal. Už nezbývalo moc času a tak byl nástup. Na čištění zubů jsme už asi 4 den postrádali Filipa.

PS.: Gratulujeme Keve a Vášo, ale možná by ses Keve mohl rozejít s tím svým klukem.

Adam, Zuzka, Filip

Den 7. – pátek 7. 7. 2017

Dnešní rozcvičku zdržel déšť. Všechny to mrzelo. Snídaně byla chuťově velice pestrá. 7. táborový den zahájil Martin Čech a hned poté jsme se vrhli na stavění peci ke zpracování rudy. Práce skončila až s poledním klidem. Eliščiny znalosti v šifrování ji zprvu pomohli se dostat v další etapě na první místo. Bohužel pro ni ji všichni doběhli, dokonce i Fíla, který startoval ze 4. pozice. Etapa spočívala v rýžování pyritu v řece Žabinec. Ta se především dařila

chlapečkům: Machač 2 a Ferkoš. Děti už nejsou to, co bývaly a vrací se do tábora bez ohlášení již v půlce etapy. Díky těmto okolnostem a ještě díky rozkouskování týmů se s nulovým počtem pyritu dostal Fíla a jeho tým na první místo. Poté jsme si museli roztavit volovo, což se Fílovi vůbec ale vůbec nedařilo. Nad tímto úkolem jsme strávili skoro celé odpoledne. | Komerční přestávka: K obědku bylo výborné kuře na paprice. | K svačině byl nevypeckovaný meloun. Příště prosím vypeckovat! Kvůli Kreklíkovo zdržování lidí v lesíku musel Šiša s polívkou, která byla SUPR ČUPR BŮŽOVSKÁ, počkat. V podvečer většina lidí hrála volejbal, malý byly na pískovně a Fíla neví, co dělal. Po nástupu Kreklík oznámil, že bude etapa v podobě spaní v našich domečkách. S čímž mnozí nesouhlasí. Zoubky. Čau, ahoj.

Tým Kronika + Kreklík!

Den 8. – sobota 8. 7. 2017

Dnešní ráno bylo poněkud neobvyklé, poněvadž nezkušený Tomáš vzbudil nejprve Lífu a až potom denní službu. Knífa měl dnes individuální rozcvičku pod Dejvovým dohledem. Snídani tvořila neobvyklá kombinace vánoce + paštika (tomu se říká kulinářské umění). Vsuvka: ve 23:59 když už všichni začali usínat, nás všechny začali budit na noční etapu. Kvůli blížící se bouři tato etapa nemusela vůbec proběhnout, avšak vedoucí si to naplno užili, postříkali, co se dalo. Děkujeme Kreklíkovi za originální přednesení Morseovy zprávy. Kvůli Fílově ospalosti a přehnané akčnosti ostatních týmů jeho tým vyhrál. Náš návrat byl perfektně sesynchronizovaný s pekařovým příjezdem. Posilnění rohlíčkem jsme šli spát. Konec Vsuvky. Dopoledne

probíhaly přípravy na půlící táborák, který byl největší za tento rok. Současně jsme si promysleli scénky a jeli dom se vykatat a vyhat. Všichni jsme se měli vrátit do 18:00, což se nepovedlo téměř nikomu. Za to přibily nové tváře (né všechny to těší). Poté co jsme se spočítali, odebrali jsme se, se svými perfektně propracovanými scénkami k táboráku. Ten překvapivě chytl. Malý i velcí předvedly své scénky (nejlepší byla zumba se sympatickými hošky v upnutých legínách vpředu). Tento tábor je plný novinek, jelikož jsme četli své deníky a předváděli vytvarované volovo. Když dozněla poslední píseň, šli jsme někteří na zoubky a hajat.

PS.: Kdo se bojí Šíši, spí v chýši.

– Zuzana Šebestová 2017

Áňa, Žužu, Váša, Áda, Káťa a ta blondýna ☺

Den 9. – neděle 9. 7. 2017

Hola amigos. Dnešek započal suprovou rozcvičkou v podání Lucinky ♥. Snídaně v podobě chlebí s marmeládou, paštikou, atd. zmizela nadzvukovou rychlostí. Dnešní etapu CTH tvořilo stavění (luk, loď). Od kterého nás vyhnala blížící se bouřka. Během pohotovostního režimu jsme se věnovali svým volnočasovým aktivitám. Hrály se hry, poslouchal se Peťa a vyčkávalo se na dlouho očekávané kukátkové a pisátkové luxusní řízečky. Po poledním klidu jsme využili své nově zhotovené luky a stříleli jsme na koně. Výherce dosud není znám. Po roce jsme se zase setkali s naší Olinkou a Besinkou. Další hra jednotlivců

vyvolala v táboře 96% nesouhlas (4% je Anča a ti, co běželi za ní), protože 2. azimut vůbec neodpovídal a po jeho opravení se stejně většina na jeden azimut nedostavila. No někteří došli dokonce do jiného kempu (vid' Domčo). Po doběhnutí jsme se přesunuli jak jinak než na volejbalové hřiště, kde Lux nečekaně zazářil (kecám, zas fejkoval). K večeri jsme dostali chlebču v brnění. Vsuvka: ještě jsme se mlátili krvavými houbičkami, v čemž nejvíce válel Kev. Konec vsuvky. To je pro dnešek vše. Hasta la vista.

Áňa, Žužu, Káťa, Venca

Den 10. – pondělí 10. 7. 2017

9. ráno započalo poněkud netradičně, jelikož vedoucí dne zaspal rozcvičku. Tadeáš si vyvaloval šunky na gauči v obýváku, zatímco Fíla, Justa a Váša vedli rozcvičku. Tato skupinka se asi nakazila Dejvovou disciplínou a dala nám pořádně zabrat. K snídani jsme dostali již obvykle neobvyklý chleba mnoha chutí, což byla obvykle neobvyklá kombinace marmeláda, paštika, máslo a překvapení v podobě sýra. Po nástupu nás čekala nemilá zpráva – celodenní borůvkobraní. Aby nás vedoucí motivovali, zahrnuli sběr do CTH. I přes to, že nám

pomáhaly malý, tak to moc velká pomoc nebyla, jelikož jejich fialové rty značily skutečnost. Někteří vedoucí se také zapojili, až na výjimky (že Lucko a Kreklíku). Plus i malá Nikolka přispěla dobrou náladou a Aniče snědla pár borůvek. I přes tuto skutečnost zvítězila Anča o polovinu borůvek. Po hodině stráveného v táboře jsme se konečně dočkali vynikajícího, skvělého a úžasného gulášku s knedlíkem. Napapaní a odpočatí jsme se vydali na pískovnu a následně k Čechalům. Tentokrát žádný zákaz nebyl a tak jsme si s chutí objednali hranolky (ale Eší ne). Posílnění vším možným jsme se vydali do tábora, abychom se dozvěděli 2. nemilou zprávu v tento

den – další a snad i poslední stavění. Měli jsme za úkol postavit most bez použití táborových nástrojů a dřeva. Do této etapy se zapojily i malé děti, které nám nasbíraly provázky. Jelikož bylo už pozdě a všichni jsme prahli po večeri, přerušili jsme hru a odložili ji na zítra. Kdo chtěl, opek si buřtíka, a kdo ne měl smůlu. Do nástupu bylo volno a následně přednáška o astronomii od pana Drobka. Tento výstup byl velmi zajímavý, děti měly spoustu otázek, ale počasí nám bohužel nepřálo a my tak nemohli sledovat hvězdnou oblohu. I tak panu Drobkovi děkujeme a těšíme se na příští rok. Pac a Pusu

PS.: A umřeme v roce 2027?

Anča + Eší

Den 11. – úterý 11. 7. 2017

Zvučným hláskem nás dnes vzbudil Filoušek. Svá bříska jsme naplnili medomásem, paštikou a dalšími pochutinami. Olinka maličko nepatrně protáhla dobu nástupu a byl až dýl, jako fakt dlouho. Po vydatné snídě jsme šli dodělávat naše tvrdé a pevné a dlouhé mosty. Honzovi se rozsypalo auto a tak Eliška sice prohrála, ale pomáhala ostatním družinám. Letos se nám opět vrátila opičí dráha, na kterou se i vrátil náš oblíbený táborník Adík. Majestrovským výkonem vyhrála Zuzanka. Na obídek jsme dostali knedlíky s borůvkovým přelivem. Dali jsme si šlovíčka pod naším stromečkem. Brzy poté jsme ale museli vyrazit na další dlouhou etapu. Nejmenovaný tým v táboře nechal polovinu týmu a tak Anča vyhrála. Etapa spočívala ve vyluštění všech šifer a museli jsme se dostat až k Umyvadlovkám. Ti co se stihli vrátit včas tak měli štěstí a měli tu možnost se vydat na zumbu. A ti pomalejší tuto možnost neměli, jelikož někteří táborníci měli velice obří potřebu, vid' Káťo. K večeri byl skvělý vývar. Bohužel po nástupu jsme se nedočkali vody na zuby a tak jsme si je nečistili, vida se sice dostavila, ale pozdě.

PS.: Eliška se bojí, ale Martin jí pomůže

Adam, Zuzka, Hobbit (Mikrob), Eší

Den 12. – středa 12. 7. 2017

Dnešní rozcvičku se zmocnili diktátoři Václav a Petr. Rozcvičky u malých se zmocnili rozcvičky Krtek a Eší + Káťa. Po velkém diktátu jsme se vrhli na snídani tisíce a jedné chuti. Dnes měl den asi Pety. Tyto události se teoreticky vůbec nestaly, protože tento den nebyl oficiálně zahájen, ale to se Kája nikdy nesmí dozvědět. Po bujarých přípravách a opravách jsme se konečně vydali na cestu. Naše 1. zastávka byla hned na kopci nad táborem, protože Káťa neměla kolo (ale helmu si vzala). Během naší výpravy se stalo mnoho nehod: závady na Fílově kole, Ondrovo stále vyfouklé kolo, Knittichova polámaná

převodovka, Ferkošův karambol v jámě, Zvířecův až moc převodující řetěz, Krtkův, Rácův, Zuzkův a Knittichův individuální (vý)let do lesa, to je z nehod vše (asi). Naše trasa vedla kolem cepských pískoven k Pilaři na nejkulaťoulinatější zmrzku, přes Kosky jsme jeli na Huť, dále Zajíc, Prasečák a konečně tábor. Jen jak jsme dojeli, začalo pršet, pak přestalo, pak zase začalo. K obědku jsme si dali rozstřílené ptáčky s rejžičkou. Mezi tím jsme dělali všechno možné. Střílelo se, šifrovalo, uzlovalo, šipkovalo a pro potěšení všech konečně i mlčelo. K našemu velkému obdivu se do finále probjovaly naše ukecané ženy Eší a Justa, znuděné mlčením se nakonec domluvily na konečném pořadí. Večere nestojí za zmínku. Nezahájený den nebyl ukončen tím, kým nebyl ani zahájen. Žuby a čého.

PS.: Když nejsi vidět, neexistuješ.

Áňa, Fíla, Justa, Ešli, Krtek

Den 13. – čtvrtek 13. 7. 2017

Časně z rána jsme byli vzbuzeni, abychom mohli co nejdříve vyrazit na závěrečnou etapu. Jelikož jsme startovali podle toho, kolik jsme měli dílků mapy, tak 1. vystartoval Lífa Zingel. Po půl hodině za ním vyrážela Anička a hned vzápětí za ní Eší. Mnohem, mnohem později vyrazil Ádíík, který také mnohem, mnohem, mnohem, mnohem opravdu mnohem později dorazil. Naší první zastávkou byl Brůdek, kde byla šifra v šifře takzvaně double code. Od Brůdku jsme šli po modré stezce až k dalšímu bodu a poté jsme se vydali na Novou Huť. S bolavými nožkami jsme došli až na obídek. Lífův tým předběhl i naše kuchařky (styd' se, Šišo). Po krátkém odpočinku jsme se celí zničení vydali na druhou část etapy. Vítr nás zavál až do Paříže, z které jsme šli až do pekel. Poté nás Zajíc zavedl až za pokladem do pískových lomů.

Všechny týmy úspěšně došly a dojely do cíle. Za naší obrovskou odvahu a odhodlání jsme byli odměněni spinnerem, propiskou, vakem a reflexní páskou (díky Martási a Tadeáši). V táboře jsme dobyli energii polévkou a pudinkem. Následovalo vyhlášení celotáborovky (1. Fíla tým, 2. Eliška tým, 3. Anna tým, no a těsně pod stupněm vítězů skončil Áďoušek tým), mistra uzlů (1. Anča, 2. Justa a 3.

Zuzanka), mistra šifer (1. Anča, 2. Zuzana a 3. kdo ví?) a jednotlivců (1. Anča, 2. Ádous a 3. opět nevíme). Už jsme se jen rozdělili na Hry bez pranic, vyčistili zuby a šli spát.

PS.: Je zima a chceme kebab.

Adam, Zuzanka, Káťa (bum-bác), +- Krtek

Den 14. – pátek 14. 7. 2017

Ze spánku nás dnes probudily dětské hlásky. Tyto hlásky patřily Sebíkovi, Klaudince a dětem ze školky, které se na nás přišly podívat, aby viděly indiánské týpí.

Ježíš, Šišo, už nás to nebaví, všechno za tebe děláme my! Zkus někdy vymyslet něco sám!

Šišo, byl to džouk.

K snídě jsme si dali obvyklou chlebovou trojkombinaci. Tato kombinace byla způsobena také tím, že už nic jiného nebylo. Rozcvičky u velkých se zhostil Peťa a Kníťa potřeboval osobní asistentku Káťu. A u malých vedla rozcvičku Eší s

Justou a nakonec se k nám přidaly děcka ze školky. Hry bez pranic se posunuly až na odpoledne, páč jsme měli mnoho práce s bouráním chýší, stavěním táboráku a vytváření vlajek s pokřikami. K obědu byla dobrá výborná převýborná svíčková. Do tří jsme měli epes rádes polední klid. Ve tři vypukl 23. ročník her bez pranic. Opět většinu her vymyslel Martin Čech, a tak za moc nestály. A vedoucí nečekane fejkovali, a tak zas vyhráli. My spravedliví jsme dopadli takto: 1. Ding Dong, 2. Férko a Cipísci, 3. Tečka, 4. Borůvky, 5. Ghoulové. Poté jsme šli smočit nožky do pískovny a k Čmucharům. Po návratu do tábora jsme si sedli k táboráku a přečetli pochvaly. Fíla s Justou měli menší překvapení, rozdávali pochvaly vedoucím, kteří byli opravdu potěšení.

Toť vše, přátelé, zas zítra.

PS.: Jdeme mazat.

Den 15. – sobota 15. 7. 2017

Do posledního dne jsme se probudili za písnotu Šiši. Naštěstí rozcvička nebyla a my jsme se šli rovnou nasnídat. Už jako každý rok jsme po nástupu uklidili tábor, zaházeli latríny a vsakovačku a šli jsme se vyfotit (tentokrát ne bez Kreklíka, ale bez Anči). Konec tábora moc lidé nezvládali a tak i někteří brečeli (Áda a Lucka).

Adam

Ukázky táborových deníků našich týmů

...Rozhodl jsem se své dlouhé chvíle naplnit něčím užitečným. Postavil jsem sluneční hodiny. Přitom jsem na sobě cítil pohledy ostatních a party, otočil jsem se a spatřil temný pohled Martina Čecha. Rozhodl jsem se, že ho zabiji. Ale nikomu to neříkej, Deníčku... Neboj, nepovím.☺☺ V odpoledních hodinách jsem Martina vytáhl na lov. V nestřídmé chvíli jsem ho přetáhl kokosem po hlavě. Byl jsem potěšen zvukem jeho roztříštěné lebky a vymyslel jsem plán. V táboře jsem všem namluvil, že jsem ulovil kozu a s Martinem jsme se rozdělili při shánění další potravy. Kousky Martina všem chutnaly a pochvalovali si, jak jsem dobrý kuchař. Martin opravdu nikomu nechyběl, a tak ho nikdo nehledal. Už teď se těším na svou další oběť.

Tímto končím dnešní táborový den...

Á-tým

...Ráno 3. den jsme se rozhodli pokračovat v průzkumu onoho záhadného ostrova. Přece jen potřebujeme rozšířit naši mapu o několik dalších míst. Bohužel při této túře vyšlo najevo, kdo je jeden ze slabších, jelikož trosečník jménem Knitt obrátil svůj kurz a neohlášeně se vrátil zpět. Při tomto zjištění jsme se rozhodli jej raději jít hledat a tak jsme prošli jen pár míst. Když jsme Knitta našli v táboře, byli jsme rádi, že je v pořádku a zlost z jeho opuštění opadla. Příště ho raději nepustíme z dohledu. Znavení duševní výpravou jsme se ukryli do chýše a jen odpočívali.

PS.: Padl návrh Knitta opéct a sníst...

Navayo

...Toto je deník posádky balonu, který vzlétl 30. 6. 2017 z Rapšachu a měl přistát 14. 7. 2017 v Třeboni. Avšak osud tomu tak nechtěl. 1. 7. 2017 v 16:00 zjevila se v našem balonu díra a my začali nekontrolovatelně klesat. Pro záchranu letu jsme se snažili vyhodit vše, co nás zatěžovalo, ale balón klesal stále dál. Po půl hodině se pod námi objevila pevnina plná luk, řek a lesů. Proto jsme chtěli náš balón nasměrovat na louku, což se nám úplně nepovedlo. Narazili jsme do stromů a jeden člen naší posádky vypadl. V tom se zvedl vítr a náš balón ze stromů odfoukl na nejbližší louku, kde jsme ztroskotali. Ihned po ztroskotání jsme se vydali hledat našeho ztraceného člena...

Auťáci

Do počítače bezchybně přepsala EŠÍ

